

Janusz Budziszewski, Stefan K. Kozłowski

Ożarów, woj. tarnobrzeskie

Informator Archeologiczny : badania 16, 91-92

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

- 5/ cmentarzysko ciałopalne ludności kultury "pomorsko - kloszowej",
- 6/ cmentarzysko ciałopalne ludności kultury przeworskiej,
- 7/ osada ludności wczesnośredniowiecznej - tzw. ceramiczny typ Nowiny charakterystyczny dla najwcześniejszych etapów osadnictwa wczesnośredniowiecznego na Kujawach - jest to nowy komponent kulturowy na stanowisku w porównaniu z sezonem 1980 roku.

Badania ukończono.

OPOLE-WRÓBLIN
Stanowisko 3

Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Opolu

Badania prowadził mgr Krzysztof Spychała. Finansował WKZ w Opolu. Trzeci sezon badań. Osada ludności kultury Łużyckiej, datowana na schyłek epoki brązu.

Stanowisko położone około 650 m na północny wschód od Odry, około 300 m na północ od drogi dojazdowej do śluzy na Odrze, około 400 m na zachód od drewnianego kościółka, na terasie Odry.

Odkryto dwa obiekty /w tym jeden częściowo zniszczony/. Były to ślady po jamach odpadkowych. Znalezione niewielką ilość fragmentów ceramiki oraz grudki polepy.

Materiały zostaną przekazane do Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu.

Badania będą kontynuowane w miarę eksploatacji piasku.

OŻARÓW
woj. tarnobrzeskie

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadził mgr Janusz Budziszewski pod opieką naukową prof. dr. hab. Stefana K. Kozłowskiego. Finansował WKZ w Tarnobrzegu i UW. Trzeci sezon badań. Kopalnia krzemienia z wczesnej epoki brązu.

Zakończono badanie wykopu I eksplorując w nim fragmenty dwóch szybów eksploatacyjnych. Przebadano w całości uchwyconą w wykopie południowo-wschodnią ćwiartkę jednego szybu oraz zachodnią połowę drugiego. Poszerzenie wykopu o dalsze 4 m² pozwoliło odsłonić ten szyb w całości. Posiadał on trzy nisze eksploatacyjne, zaś głęboki był na 350 cm od obecnej powierzchni gruntu. Eksploracja warstw zasypiskowych obu szybów dostarczyła około 7.800 zabytków krzemiennych, 16 kamiennych, 1 fragmentu rogowego narzędzia górniczego oraz kilka drobnych fragmentów kości i muszli ślimaków.

W celu weryfikacji wyników wcześniejszych badań geofizycznych założono poza obszarem pola górniczego, w pobliżu wykopu I, dwa szurfy geologiczne o wymiarach 1 x 2 m każdy. Z wykopów tych pozyskano również około 200 dalszych zabytków krzemiennych.

W związku z rozpoczynającą się budową gospodarstwa, które obejmie swym zasięgiem południowy skraj pola górniczego, przeprowadzono na obszarze przyszłej zabudowy badania ratownicze. Wyeksplorowano tutaj zlokalizowany w oparciu o wcześniejsze badania geofizyczne wykop o wymiarach 6 x 2 m. Odsłonięto w nim fragmenty 6 szybów eksploatacyjnych, z których jeden przebadano całkowicie, zaś pozostałe częściowo. Przebadany szyb był prostym dołem wydobywczym o średnicy około 140 cm i głębokości 170 cm od obecnej powierzchni gruntu. Przeprowadzono również dozór archeologiczny kopanych w pobliżu rowków fundamentowych. Pozwoliło to na ustalenie wschodniej i zachodniej granicy pola górniczego na odcinku 9 m oraz wykonanie planu zarysów szybów na powierzchni około 30 m². Ze względu na charakter prac pozyskiwano w ich trakcie wyłącznie tzw. "zabytki wydzielone". W sumie uzyskano 140 zabytków krzemiennych, 25 kamiennych oraz 1 fragment ceramiki.

Pozyskane materiały zabytkowe potwierdziły wcześniejsze ustalenia łączące badane partie kopalni z kulturą mierzanowicką oraz wytwarzanie w tutejszych pracowniach krzemieniarskich głównie tzw. "noży sierpowych". Dokonano również szeregu ważnych obserwacji dotyczących sposobów eksploatacji krzemienia w tutejszej kopalni.

Badania będą kontynuowane.

PIETRZYKÓW, gm. Pyzdry
woj. konińskie
Stanowisko 1

patrz
neolit

PLESZEW
woj. kaliskie
Stanowisko 2

Muzeum Okręgowe Ziemi
Kaliskiej w Kaliszu

Badania prowadzili mgr Edward Pudełko i mgr Leszek Ziabka. Finansował WKZ w Kaliszu. Piąty sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej od IV okresu brązu do okresu halsztackiego.

Badania prowadzone były na polu uprawnym J. Bani, położonym na północny zachód od czynnej żwirowni. Ze względu na prace przy eksploatacji żwiru i uprawie ziemi, miały one charakter ratowniczy.

Celem badań było rozpoznanie północno-zachodniego skraju cmentarzyska. Przekopano teren o powierzchni 90 m²,